

50 års jubilæum

HORNBAEK SPORTSFORENING

15. juli 1945 - 15. juli 1995

50 år på godt og ondt...

Den skriftlige markering af Hornbæk Sportsforenings 50 års dag den 15. juli 1995 er ikke en kronologisk gennemgang af foreningens historiske udvikling. Skriftet indeholder artikler, der gør status over aktiviteterne i jubilæumsåret, og som ser ud i fremtiden. Desuden omtales den sportslige udvikling via artikler, hvor HSF gør markante fremskridt: håndboldafdelingens første skridt mod eliten og fodboldafdelingens første store oprykning.

Tekst: Kurt Helge Andersen

Tryk: B-Offset, Hornbæk

Jubilæumsskriftet er udgivet i anledning af Hornbæk Sportsforenings 50 års dag den 15. juli 1995. Jubilæumsskriftet gør status over Hornbæk Sportsforening, som den ser ud i dag. Formanden for hovedbestyrelsen Tom Klitgaard samt håndboldformand Jannic Rasmussen og fodboldformand Gert Hølund giver bud på, hvad fremtiden måtte bringe, hvad der er målet, og hvilke ønsker klubben har.

Jubilæumsskriftet er ikke nogen historisk gennemgang af aktiviteterne fra 1945 og til i dag. Artiklerne er spredte og beskæftiger sig med historier og højdepunkter fra de mange tusinde fodbold- og håndboldkampe, som blå-hvide HSF'ere har spillet gennem fem årtier. Det hele er ikke med - langt fra. Men forhåbentlig finder læserne de nostalgiske beretninger interessante og hyggelige.

Historierne er baseret på klubbens protokoller, på scrapbøger venligst udlånt af Grethe Vestergaard, Lars Thomsen og Chresten Boch.

Fotografierne skyldes Lars Rasborg Laursen, Amtsavisen, og Børge Kristensen, Fotomax, ligesom der er lånt fotos fra private samlinger.

Tak for hjælpen. God fornøjelse med læsningen!

Kernen er en positiv ungdom

Af Tom Klitgaard, formand for hovedbestyrelsen

Hornbæk, sommeren 1945! De, der husker den, betegner den som den smukkeste sommer nogensinde. Det er ligesom alting gror for første gang. Det er den første sommer efter besættelsen. De fem forbandede år, der - omend ikke satte alting i stå - så dog gjorde, at tilværelsen, hverdagen og fritidslivet blev levet på en unaturlig måde. Nu var Danmark frit, og et nyt samfund var klar til at skyde frem.

Således også i Hornbæk, som på det tidspunkt ikke på samme måde som i dag var en forstad til Randers bygget sammen med den store provinsby og de fristelsen, den kalder med. Hornbæk var dengang nærmere to små landsbyer - Over Hornbæk og Neder Hornbæk, som dog altid holdt sammen og på det sportslige område betragtede sig som ét. Det var positive, virkelystne og fremsynede mænd og kvinder fra begge landsbyer, der i den første sommer efter besættelsen satte sig for at etablere idrætsaktiviteter i de to landsbysamfund.

Og det var bestemt ikke store krav, der blev stillet dengang i begyndelsen. Samværet de unge mennesker imellem, selve idrætsaktiviteten og så dysterne mod nabolandsbyer og mod de større klubber inde i

Randers var alt rigeligt. Et hønseshus var det første klubhus, og en græsmark med kokager og hvad dertil hører blev den første idrætsplads. Ingen snakkede store stadionanlæg og idrætshaller, og mangen en medstifter af Hornbæk Sportsforening ville nok have rystet tvivlende på hovedet, hvis man dengang havde spået Hornbæk Sportsforening den fremgang og udvikling, som vi her i jubilæumsåret kan se tilbage på.

Jeg har ikke været med i foreningen i mere en godt 12 år, så det, jeg ved om klubben fra før den tid, er noget, jeg har fået mig fortalt - eller har læst mig til i de gamle protokoller og scrapbøger, hvoraf mange heldigvis er bevarede. Ser man tilbage på foreningens 50 årige virke, vil man støde på utrolig mange historier og personer, der har arbejdet for foreningen. Vi er lykkelige for, at nogle af medstifterne og de første medlemmer, stadigvæk er aktive i klubben.

Nogle af historierne og nogle af personerne vil være omtalt i dette jubilæumsskrift, men det er vigtigt at notere sig, at alle ledere og alle medlemmer gennem årene har haft betydning for Hornbæk Sportsforenings udvikling.

Et af de problemer, som Hornbæk Sportsforening har i dag - og næsten altid har haft - er, at vores håndboldafdeling og fodboldafdeling ikke ligger på samme sted og altså på ingen måde deler faciliteter eller har klublokaler til fælles. Det skal og må vi fortsat leve med, men heldigvis er samarbejdet de to afdelinger imellem så godt, at klubben fremstår som en helhed. De to afdelinger bakker hinanden op, og der er jo også snesevis af medlemmer, der er aktive såvel på fodboldbanerne som i håndboldhallen.

Medlemmer skal der til, og Hornbæk Sportsforening kan ikke klage over medlemstilslutningen. Specielt ikke i nyere tid, hvor Randers er rykket tættere og tættere på, og hvor storbyens mange tilbud også frister de unge i Hornbæk. Men mon ikke, det er sådan, at der faktisk er flere, der tager fra Randers for at deltage i idrætslivet i Hornbæk end omvendt? Hvor andre foreninger må melde om medlemskrise, så kan vi i Hornbæk berette om en stabil udvikling, hvor der heldigvis ikke er tegn på andre udsving end de, der er bestemt af, hvor store ungdomsårgangene er. Når det nævnes, så skal det med, at en sådan udvikling ikke ville være mulig uden de mange dygtige, frivillige ledere og trænere, der gennem årene har haft deres hobby med at arbejde i Hornbæk Sportsforening. Det vil være umuligt at opgøre det timetal af frivillig arbejdskraft, der er lagt i klubben gennem de første 50 år, men lykkeligvis er der fortsat folk, der støtter den lokale idrætsforening ved at ofre dyrebar fritid på at arbejde med vores unge medlemmer. Tak for det!

Den dygtige lederstab gennem årene er også medvirkende til, at vi i jubilæumsåret kan notere os en god, sund og stabil økonomi i klubben. En sådan position er ikke opstået af sig selv, men der er svedt

for den - også af de mange ledere, der har arbejdet med de ikke-sportslige aktiviteter. De er nødvendige for en moderne idrætsforening.

Der stilles krav til en god sponsorpleje, og der stilles krav om nytænkning og forudseenhed. En stor del af Hornbæk Sportsforenings gode økonomi kan tilskrives aktiviteterne i bankohallen, og HSF er også med, når det gælder TV-bingo, så fremtiden er sikret, selv om vi naturligvis skal have øje for nye ideer, der kan være med til at konsolidere klubbens økonomi - til gavn selvfølgelig for de sportslige aktiviteter.

En aktivitet, der gennem årene har betydet meget for HSF og for lokalsamfundet, har fundet sted i klubbens støtteforening. Den ligger i dvale og har gjort det i nogle år. Vi taler tit om den under møderne i hovedbestyrelsen. Vi ved godt, at en genoplivning af støtteforeningen vil stille krav til endnu flere frivillige medarbejdertimer, men det kunne være et af vores jubilæumsønsker, at støtteforeningsarbejdet blev genoptaget. Med nye aktiviteter måske, selv om mange - ikke mindst ældre Hornbæk-borgere - med glæde ser tilbage på den tid, hvor støtteforeningen arrangerede sportsugerne med gadgetturneringer, teltbal, lokalrevy og underholdning. Det var der, Hornbæk Sportsforening kunne vise sig udadtil i lokalområdet og komme i kontakt med de borgere, der ikke til daglig færdes i klubben.

Det store jubilæumsønske er dog, at Hornbæk Sportsforening også fremover måde kunne nyde gavn af en store stab af dygtigere ledere, og at de i deres arbejde for klubben fortsat må have hele byens dejlige og positive ungdom omkring sig. De unge vil altid være kernen i Hornbæk Sportsforening, som vil satse på fortsat fremgang også i de næste 50 år.

*Hornbæk Sportsforenings hovedbestyrelse i jubilæumssæsonen.
Fra venstre ses Tony Olsen, Allan Enevoldsen, Gert Hølund, Tom Klitgaard, Poul Wrang, Jannic Rasmussen,
Kurt Helge Andersen og John Krogh Pedersen.*

Høj rangering og attraktivt miljø

Af Jannic Rasmussen, formand for håndboldafdelingen

Hornbæk Sportsforening har sin formålsparagraf, som håndboldafdelingen arbejder ud fra. På baggrund af formålsparagraffen har håndboldafdelingen udformet sin egen målsætning, der kan udmøntes i en række delmål:

Håndboldafdelingen skal forsøge at skabe det bedste og mest attraktive miljø for sine medlemmer. Afdelingen skal værne om det sociale samvær for såvel spillere som for lederne og beboerne i området. Det er afdelingens ønske, at alle repræsenterer klubben på værdig vis. Afdelingens mål er, at klubbens hold skal rangere så højt som muligt, at alle skal have mulighed for at træne og spille på et hold, samt at der skal være trænere og holdledere til alle hold.

Det er samlet set håndboldafdelingens overordnede mål, som vi så igen opdeler i sportslige mål for såvel ungdomsafdelingen som for seniorafdelingen.

Hos de unge medlemmer er det målet, at klubbens ynglinge- og juniorhold samt pige- og drengehold skal have en sådan bredde og spillemæssig styrke, at de på sportslig vis kan konkurrere med de bedste i deres aldersgruppe. Endvidere lægges der

vægt på, at håndboldafdelingen er repræsenteret i mesterrækkerne eller divisionsrækkerne - bl.a. for at lette overgangen til klubbens seniorhold, men også for at sikre, at håndboldafdelingen er selvforsynende med førsteholdsspillere til seniorafdelingen.

Klubbens mål for puslingehold er, at disse skal have en sådan bredde og spillemæssigt styrke, at de på sportslig vis kan konkurrere med de bedste i deres aldersgruppe, samt at der lægges vægt på at opnå en placering i JHF-turneringen, som giver adgang til deltagelse i pige- og drengemesterrækkerne.

Hos klubbens lilleput- og minihold er de sportslige resultater af mindre betydning, idet det sociale og de pædagogiske mål prioriteres højest.

I HSF's seniorafdelingen bestræber vi os på, at der er mindst to træningshold i såvel dame- som herreafdelingen, samt at der bør findes et divisionshold hos begge køn.

Sæsonen 1994/95 er netop slut. Her havde vi fem hold i dameseniorafdelingen. Førsteholdet er i 3. division, og andeholdet i jyllandsserien. Tredjeholdet sikrede sig oprykning til serie 1, mens fjerde- og femteholdet spillede i serie 2 og 3. Hos mændene er

vi i 3. division, mens klubbens andehold desværre rykkede fra jyllandsserien ned i serie 1. Tredjeholdet spillede i serie 2, og fjerdeholdet sikrede sig oprykning til samme række.

Vores damejuniores vandt mesterrækken og også A-rækken, mens vores piger blev nummer 3 i mesterrækken. Pigepuslinge vandt deres række. Herrejuniorerne spillede som HSF's første ungdomshold i juniordivisionen, og drengene var i mesterrækken. I næste sæson får vi vores andet divisionshold, idet damejuniorerne har kvalificeret sig efter at have vundet mesterrækken.

Lige nu har vi på seniorplan to 3. divisionshold. Håndboldafdelingen har ved flere lejligheder haft det bedste damehold placeret i 2. division - det er blevet til tre oprykninger indenfor de seneste 10 år, men altså også til tre nedrykninger igen. Herreholdet har aldrig været placeret højere end 3. division, men det er afdelingens erklærede mål, at vi kan etablere os i 2. division med såvel damer som herrer. Håndboldafdelingen tror på, at det kan lykkes indenfor en kort periode.

På nationalt plan har klubben fostret en del landsholdspillere - bl.a. Marianne Rasmussen, Charlotte Lauridsen og Louise Munch til ungdomslandsholdet og ikke at forglemme Janne Kolling, der efterhånden har spillet mange A-landskampe, hvor hun samtidig er anfører for de danske „jern-ladies“. Janne spiller nu for Viborg HK, mens Louise er en af de bærende kræfter på vort eget damedivisionshold.

Håndboldafdelingen bestyrelse er sammensat med formand, kasserer, sekretær og sportslige ledere for henholdsvis seniors og ungdom. Bestyrelsen arbejder i det daglige tæt sammen med ungdoms- og seniorudvalg, og derudover er der nedsat en række

udvalg til at varetage klubbens mange interesseområder: erhvervs- og boligudvalg, informationsudvalg, stævneudvalg, aktivitetsudvalg, uddannelsesudvalg, festudvalg, materialeudvalg, videoudvalg og turneringsudvalg.

Det fremgår selvsagt heraf, at der nødvendigvis skal bruges mange frivillige, ulønnede ledere, men håndboldafdelingen er i den lykkelige situation, at vi kan disponere over ca. 70 frivillige trænere og ledere til foreningens mange gøremål. Men - der er fortsat mange uløste opgaver. Med hensyn til lønnede trænere, så er det kun træner- og lederskaren omkring 1. træningshold for damer og herrer, der modtager honorarer for deres arbejde.

Vi bor i Hornbæk og har hjemsted i Hornbæk-hallen. Hallen deler vi bl.a. med Hornbæk Gymnastikforening, og i et aktivt lokalområde med ca. 300 håndboldspillere og lige så mange gymnaster er det klart, at pladsforholdene er trange. Det betyder, at der også lejes haltimer udenfor Hornbæk-området. Lokalområdets foreninger har derfor i samarbejde med skolen og ungdomsskolen ansøgt om forbedrede vilkår for ungdommen i lokalområdet.

Det hører med til arbejdet i HSF's håndboldafdeling, at vi leverer frivillig arbejdskraft til Hornbæk-hallens cafeteria.

I foråret 1994 deltog tre medlemmer fra bestyrelsen i et seminar arrangeret af Dansk Idræts-Forbund og Randers kommune. Emnet var „den sociale dimension i foreningslivet“, og det bliver også temaet for et kursus for vores trænere og ledere afviklet lokalt i Hornbæk i efteråret 1995. Til dette seminar har vi søgt og fået bevilget tilskud fra folkeoplysningsudvalgs 5 procents-pulje.

Håndboldafdelingen i HSF har et årsbudget på 6-

700.000 kr. Udover medlems- og aktivitetstilskud fra Randers-ordningen indgår der store midler fra den etablerede banko-alliancen, ligesom håndboldafdelingen har et tæt samarbejde med en række sponsorer.

Det er mit håb, at håndboldafdelingen fortsat fremover kan vise flotte resultater. Det gælder på såvel eliteniveau som i forhold til bredden. Det er jo netop bredden, der skaber resultaterne på eliteniveau.

Den sociale dimension har høj prioritet i HSF's fodboldafdeling

Af Gert Hølund, formand for fodboldafdelingen

Et kig i de gamle protokoller fortæller, at Hornbæk Sportsforenings allerførste målsætning var enkel og klar - nemlig „at aktivere ungdommen i Hornbæk-Taanum kommune på en sund måde“. Den gamle kommune er nu væk, og HSF er en del af Randers, men fortsat med tilknytning til den vestlige bydel og til oplandet - og målsætningen har stort set ikke ændret sig, hvad fodbold i HSF angår. Vi er en klub, der lægger hovedvægten på breddeidrætten. Vi forsøger at værne om det sociale miljø, sådan at glæden ved fodboldspillet ikke udelukkende begrænser sig til selve aktiviteten, men også omfatter det kammeratlige samvær.

Selvfølger har vi ambitioner i Hornbæk Sportsforening, men det er ambitioner om at bevare en sund forening, der hele tiden kan være på højde med udviklingen og leve op til de krav, moderne mennesker stiller til foreningsarbejde.

Vi vil gerne være en forening, der fungerer godt indadtil, og som samtidig - hos vore modstandere, i lokalsamfundet og i kommunen - betragtes som en

glad forening med positive medlemmer.

Vi satser ikke på at få et divisionshold i Hornbæk Sportsforening. For det første ville det rent sportsligt og økonomisk nok være en uoverskuelig opgave for os. Og for det andet ville det gå ud over bredden og over vores position i lokalsamfundet. Ingen af delene ønsker vi at sætte over styr.

Men selv om breddeidrætten er vort arbejdsområde, så lægger vi ikke skjul på, at vi gerne ser vort „flagskib“, førsteholdet, placeret så langt fremme i rækkerne som muligt. Hornbæk Sportsforening har mange gange været i Jydsk Boldspil-Unions serie 2, men til gengæld har vi aldrig været placeret højere. Det kunne være sjovt - og en oplevelse for ledere og spillere - engang at prøve at komme bare et skridt højere op. Men det er ikke alfa og omega, og vi må se i øjnene, at med det nuværende grundlag rækker HSF's formåen til serie 2- eller 3-niveau.

Her midt i jubilæumssæsonen kan vi glæde os over, at vort førstehold med mange nye og unge spillere er med i toppen af serie 3, og det kunne være et

godt jubilæumsønske at krone 50-året med en oprykning. Og ikke kun ønsker vi os en oprykning for førsteholdet. Vi skulle også gerne have vort andet-hold en række op. Lige nu har HSF ikke færre end tre seniorhold placeret i serie 5, og vi må erkende, at får vi førsteholdet op i serie 2, så er det et for stort handicap at skulle hente reservespillerne nede i serie 5. Men - oprykning til ét af serie 5-holdene er indenfor rækkevidde.

Fire seniorfodboldhold - det er faktisk mange i dag, og i HSF er vi stolte over at kunne tiltrække sig mange spillere. De kommer ikke udelukkende fra lokalområdet, og vi betragter det som en anerkendelse af ånden og klublivet i HSF, når randrusianere tager turen herud - og bliver her! Jo, det er sådan, at mange fodboldspillere bliver HSF'ere „for livet“. Vi har to old-boys-hold med spillere, der er blevet for „slidte“ til seniorfodbold, men som bestemt ikke kan undvære HSF og kammeratskabet. De holder til stadig liv i en glad old-boys-afdeling, hvor vi har aktive medlemmer, der faktisk er ældre end klubben selv.

På spindesiden har vi desværre aldrig formået at skabe nogen stor afdeling, men lige nu har kvindefodbold i HSF positive udsigter. Det har været prøvet i forskellige perioder - oftest med 7-mandshold, der spillede med i RGI's turneringer, men i løbet af kort tid blev forsøgene indstillet. I denne sæson har vi imidlertid fået et rigtigt kvindefodboldhold, der spiller i serie 3, og pigefodbolden blomstrer med aktivitet i RGI-turneringerne, så måske er et nyt og bedre grundlag ved at danne sig. Ikke mindst, fordi kvindefodbolden nu også har fået trænere og ledes positive bevågenhed. Holder den - og det håber vi - så tror vi på, at flere kommer til.

Flere og flere kommer også til i vores ungdoms-afdeling. Det er en lykkelig udvikling, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at de senere år har været meget børnefattige. Tilbuddene til børnene og ikke mindst ungdommen er mange flere i dag end tidligere, og da der samtidig var et dalende børnetal i lokalområdet, så gik det ned af bakke med medlemstallet. Det var en udvikling, som vi var nødt til at tage hånd om. Vores målsætning siger, at alle aktive medlemmer skal have mulighed for at spille på hold, men i flere aldersgrupper var der ganske enkelt ikke børn nok til, at HSF kunne stille et mandskab med elleve spillere og de nødvendige reserver. Derfor indledte vi i forrige sæson et samarbejde med Idrætsforeningen Alliancen.

Dette samarbejde har medført, at vi har etableret fælleshold i ynglinge B, junior A, drenge A og lilleput B, hvorved vi har sikret en fortsat tilstedeværelse af ungdomshold i alle rækker i lokalområdet. Det er værd at bemærke, at samarbejdet med IF Alliancen fungerer godt. Der trænes og spilles én halvsæson i Hornbæk og én halvsæson i Stevnstrup, og i begge foreninger er vi glade for, at vi har hold til de børn, der møder op, og at vi undgår hver især at skulle sige „desværre“ til et halvt hold.

En kendsgerning er det imidlertid, at der er sket og fortsat sker en stor udbygning i Hornbæk-området. Mange unge familier med små børn eller børn på vej er kommet til, og prognoserne spår desuden om større børneårgange, så faldet i medlemstal hos de unge er ved at vende. Det er positivt, og det er vores opgave at have en velfunderet ungdomsafdeling, der er i stand til at tage imod de nye medlemmer.

Det har vi - føler vi selv. Ikke mindst, fordi vi er

i den enestående situation, at rigtig mange frivillige ledere og trænere har valgt at udføre et stort arbejde for HSF. 60 ledere står bag de 230 aktive medlemmer i Hornbæk Sportsforenings fodboldafdeling. Det er mange - og det er dejligt at have dem i bestyrelse, seniorudvalg, ungdomsudvalg, sponsorudvalg og klubhusudvalg eller placeret som trænere og holdledere. Vi forsøger hele tiden at hjælpe med med støtte, kurser og videreuddannelse, og anerkender den indsats, de yder. Tak for det!

Ikke mindst væsentligt er arbejdet i sponsorudvalg og klubhusudvalg. Et moderne foreningsarbejde i dag omfatter ikke kun aktiviteten, fodboldspillet. Der skal

mere til, for at det hele kan løbe rundt økonomisk. De frivillige passer klubhuset på Overvænget og står for cafeteriadriften, sådan at overskuddet tilfalder fodboldafdelingen og styrker økonomien. Sponsorudvalget er hele tiden på banen med nye ideer og initiativer. De udfører benarbejdet med at opsøge og tiltrække sponsorerens opmærksomhed, og uden det arbejde ville HSF mangle de midler, der gør os i stand til at påstå, at vi er en økonomisk sund forening.

Sponsorerne fortjener en stor tak for deres interesse. Vi er glade og taknemmelige hver gang, vi modtager støtte - og også stolte, fordi det betyder, at nogen tror på HSF!

Kvinderne op i jyllandsserien for første gang

Vinter- og forårsmånederne 1959: Jydsk Håndbold-Forbund pusler med en ny struktur. Planen er, at der skal etableres en jyllandssdivision i kvindehåndbold. Måske oven i købet en danmarksturnering for de bedste damehold. Forhandlingerne endte med en damedivision for Jylland og Fyn, men det, der var vigtigst for Hornbæk Sportsforening var, at den nye struktur betød direkte oprykning fra serie 2 til jyllandsserien. Normalt skulle der spilles kvalifikationskampe for at komme med i jyllandsserien, men denne gang kan HSF kvalificere sig med en sejr over arvefjenderne fra FB - Frederiksberg Boldklub.

HSF's kvinder er favoritter til denne kamp, selv om de to hold første kamp i turneringen endte med sejr til VB på 3-2. Træner Lars Thomsen gav følgende forklaring på det nederlag:

„Vi har alle spillere klar til kampen på søndag. Det havde vi ikke, da vi tabte sidst. Da havde Grethe Gregersen først lige fået fjernet gipsen efter en brækket finger. Hedvig Nielsen havde halsbetændelse, og så forstuvede Karen Sørensen foden, så vi var stærkt handicappet“.

Til den spændende kamp udtog Lars Thomsen

følgende hold: Lis Rasmussen, Kate Rasmussen, Hedvig Nielsen, Ketty Lauersen, Inge Bruun, Grethe Gregersen, Birgith Rasmussen, Birgit Stadsgaard og Maja Petersen.

Kampen blev spillet søndag middag i idrætshallen - den, der i dag kendes som Annekshallen. Det var en vigtig kamp i Randers. FB's fodboldspillere aflyste deres sædvanlige søndagstræning for at heppe på FB-pigerne, men det hjalp ikke. Hornbæk vandt med 5-2 efter 2-1 ved pausen. Dermed sluttede Hornbæk på førstepladsen i serie 2 og rykkede direkte op i jyllandsseriens nordkreds. For første gang!

Et stærkt Hornbæk-hold var det - det viste sig også senere på året, da HSF vandt RAG's landsdelsfinale i Kristrup ved at besejre Langkastrup med 5-2. Og Langkastrup var ikke hvem som helst. Klubben rådede bl.a. over landsholdsspilleren Ingeborg Brøste. Men hun blev vartet op gennem hele kampen, og HSF's målmand, den 18-årige Lis Rasmussen, stod en brandkamp. Hornbæks mål blev scoret af Birgit Stadsgaard og Birgith Rasmussen hver med to mål samt Grethe Gregersen med et enkelt.

Oprykningen til jyllandsserien betød, at HSF til-

trak spillere fra andre klubber, og træner Lars Thomsen var optimist forud for sæsonstarten:

„Vi regner nu ikke med at vinde rækken, men vi skal nok gøre en god figur“.

Debutten skal finde sted på udebane. HSF skal spare rejsepenge, og på samme søndag skal holdet møde Frederikshavn og Aalborg Olympia. Krista Stadsgaard og Kirsten Hammer er kommet med på holdet, og dobbeltstævnet er lige ved at give fuld gevinst for Hornbæk. Det bliver 15-8 over Frederikshavn, men knebent nederlag på 11-13 mod Olympia. Grethe Gregersen er den store spiller. Hun står for 10 af de 26 mål.

Den første hjemmebanekamp spilles mod Herning, og her vinder Hornbæk med 11-9. Sejren tilskrives det grundige forarbejde fra træner Lars Thomsen. Han havde nemlig på forhånd studeret Hernings målvogterske og fundet hendes svagheder, og det studie gav altså resultat: en overraskende sejr til HSF, og nu en endnu mere optimistisk træner, der dog senere på sæsonen må erkende, at Hornbæk-ledelsens spareiver koster holdet points. Dobbeltstævnerne om søndagen betyder halvering af rejseomkostningerne, men til gengæld sætter Hornbæk point til hver eneste gang.

Men trods alt får Hornbæk points i sin debutsæson - mange points. Successen skyldes ikke mindst Grethe Gregersen (i dag: Vestergaard). Hun var holdets suværene topscorer, og iøvrigt den næstbedste skytte i rækken med 75 mål ud af de 191, som Hornbæk scorede i tolv kampe. Grethe Gregersen opnåede at blive udtaget til Jysk Håndbold-Forbunds unionshold, og det betyder, at hun i mange af turneringskampene bliver kraftigt „opvartet“ af modstanderne. Alligevel scorer hun ofte 7-8 mål pr. kamp - kun en enkelt

gang er scoren så beskeden som ét mål.

Som turneringen skrider frem, viser det sig, at debutanterne faktisk bliver alvorlige oprykningsaspiranter. Holdet vinder storsejre som 24-7 over Kettrup og 17-3 over Star Ålborg efter at have ført med 13-0. Men nederlag bliver det osse til - igen er det Olympia, der slår HSF. Denne gang 9-7 i Randers.

Olympia sætter osse points til, og da Hornbæk skal spille sine sidste tre kampe, kan holdet selv afgøre det hele. Først to kampe ved et nyt dobbeltstævne i Ålborg - en lørdag aften på udebane mod Ålborg Star og bagefter mod Aalborg FF, som Lars Thomsen betegner som et meget velspillende hold. Det går som spået mod Star: Hornbæk vinder 10-6, men til gengæld bliver det så kun 7-7 mod AFF. Hornbæk fik i den kamp tre mål annulleret for overtrådt, og modstanderne udlignede på et diskutabelt straffekast bare 15 sekunder før tid!

Tre points af fire mulige - og yderligere to kom til i den allersidste kamp, hvor Frederikshavn blev lammetævet med 19-6. Hornbæk havde nu 19 points for 12 kampe - Olympia Aalborg havde 16 for 10 kampe og skulle slutte med et dobbeltstævne hjemme mod de to andre Ålborg-hold. Og: Olympia vandt begge kampe, sluttede ét points foran HSF og rykkede op i damedivisionen.

„Tro endelig ikke, at vi er skuffede over vort hold“, sagde træner Lars Thomsen til Amtsavisen: „Jeg synes, at det er flot klaret i den første sæson at slutte på andenpladsen og være med i kapløbet om kredsmesterskabet lige til det sidste. Vi kommer igen til næste år“.

Sagde altså Lars Thomsen tilbage i foråret 1960. Hornbæk kom igen „næste år“, men i 1963 rykkede

HSF's tog det første skridt mod eliten med dette hold.

holdet igen ud af jyllandsserien. Det var imidlertid den første „epoke“, hvis man kan sige det sådan, i kvindehåndbold-historien omkring HSF. Jyllandsserien var den næsthøjeste række, og selv om HSF kom tilbage til jyllandsserien i 1967, og selv om det si-

den blev til divisionsstatus, så skulle der gå mange år, før HSF igen var at finde i landets næsthøjeste række. Til gengæld er det blevet til tre oprykninger til 2. division indenfor de seneste 10 år - men også til tre nedrykninger.

Fodboldspillerne blev drillet - men tog revanche

Hornbæk Sportsforening vandt sine to allerførste fodboldkampe: den første med 2-1 i Sønderbæk, og den første hjemmekamp med 5-0 over Politiets Idrætsforening. Det var i 1945. Siden blev det til nederlag adskillige gange - i mange år spillede Hornbæk i de laveste rækker, og i 1965, da HSF blev 20 år, var klubben kun nået til serie 4.

Det er noget, der passer klubbens håndboldspillere. Selvfølgelig har de HSF-hjertet med, også når det gælder fodbold, men de kan ikke lade være med at drille fodboldspillerne. Specielt ikke i foråret 1965, hvor håndboldafdelingens tre herrehold allesammen sikrer sig oprykning. Formanden for afdelingen, Niels Rasmussen, siger i sin festtale, at nu må det så være fodboldspillernes tur til at gøre 20 års-jubilæet til et rigtigt festår.

Og det bliver det - Hornbæk kan faktisk sikre sig oprykning til serie 3 allerede i næstsidste runde, men nerverne spiller holdet et puds. Det bliver - noget overraskende - 1-2 mod Langå, og den sidste kamp bliver så afgørende.

Hornbæk fører med 27 points og skal på hjemmebane møde rækkens nummer to, Houlbjerg, der

har 26 points. Og det bliver et brag af en kamp - dramatisk også, for i begyndelsen af anden halvleg får Houlbjergs sin anfører udvist, og hele det gæstende hold truer med at forlade banen.

De bliver imidlertid, og Hornbæk vinder kampen med 6-2 efter 3-1 ved pausen. Den 22-årige bager-svend Finn Leth er den helt store helt, idet han scorer HSF's fire første mål. Egon Schou står for de to sidste mål.

Dermed er Hornbæks fodboldspillere kredsvindere og oprykkere, men hermed er det ikke slut. Fodboldspillerne ville gerne sætte de drillende håndboldfolk godt og grundigt på plads, og de gik derfor efter at vinde det jyske mesterskab: 4-1 over Århus KFUM. 1-0 i kvartfinalen over Tirstrup. 5-3 efter omkamp i semifinalen mod Frem Hjørring, og så af sted til Bjerringbro Stadion for at spille finalen mod Ikast, hvis hold bestod for en stor del af tidligere divisionsspillere.

Det blev igen en mandfolkedyt med Finn Leth i centrum. Lørdag nat kl. 2 gik han på arbejde som bager, og derfra tog han direkte til Bjerringbro, hvor han scorede de to mål, der sikrede Hornbæk uafgjort

2-2 i den ordinære kamp.

2-2, efter at HSF to gange havde været bagud, og i omkampen blev den flotte fight så belønnet med lidt held, idet Egon Schou scorede til 3-2 i det allerførste minut. Senere fik HSF tilkendt et straffespark. Finn Leth skulle sparke, men nu var „bageren“ træt på brændte, hvilket dog ikke fik nogen betydning. HSF klarede sig omkampen ud og blev fortjente jyske mestre med følgende hold:

Erling Mørup - Ejner Christensen og Jens Olaf Rasmussen - Jørgen Findinge, Chr. Bock og Lars Thomsen - Niels Rasmussen, Finn Leth, Egon Schou, Bent Andersen og Finn Madsen. Den ordinære halfback, Jørgen Madsen, måtte stå over i finalekampen, idet han pådrog sig en skade i semifinalen mod Hjørning.

„Vi skal nok spille os en række højere op“, siger hovedformanden Johs. Eskildsen ved nytårsappellen året efter, 1966. „Spillerstaben er heldigvis intakt, og vi har en god ungdom bag os“.

Oprykningen kommer også, men først i 1969, hvor HSF har gennemgået et mindre generationsskifte, og hvor Sams Knudsen nu er engageret som træner - for anden gang iøvrigt. Sams Knudsen var iøvrigt i en „klemme“, da den næstsidste og meget vigtige oprykningskamp skulle spille. HSF mødte Støvring/Møllerup søndag formiddag, og træner Knudsen var ikke med. Han sad nemlig i kirken, hvor hans datter skulle konfirmeres. Men tankerne var hos hans spillere, der vandt med 3-2 efter en meget nervøs indsats. SMI var foran 1-0, men det blev 3-2 til HSF, der så skulle vinde den sidste kamp mod Ul-

strup for at sikre sig oprykning.

Her dystede spillerne og tilskuerne om at være mest nervøse, men det hele faldt til ro, da den unge debutant Peter Ødum scorede til 1-0. Derefter var der ingen tvivl, og HSF vandt 3-0 på yderligere et mål af Peter Ødum og så scoring af Niels Ove Jensen. Hornbæk var for første gang nogensinde i serie 2 med følgende „oprykkerhold“:

Erling Mørup - Bjarne Knudsen og Freddy Knudsen - Ole Jensen, Egon Foged og Chr. Boch - Niels Ove Jensen, Jens Kvorning, Peter Ødum, Carsten Laursen og Niels Chr. Dam.

Iøvrigt var det en flot sæson for HSF, idet klubbens andethold sikrede sig oprykning til serie 5.

Debutten i serie 2 fandt sted i 25 års-jubilæumsåret 1970 - en sæson, hvor HSF overraskende fik sig en ny spillende træner. Sams Knudsen ønskede ikke at fortsætte som træner, og da den tidligere Hornbæk-spiller Knud Olesen meldte, at han ville slutte som divisionsspiller hos Randers Freja, så blev han engageret til sin gamle klub. Det overraskende lå i, at Knud Olesen i sæsonen forinden havde været anfører for det Freja-hold, der rykkede op i 1. division, så det var ikke en spiller på retur, men en topspiller, der kom til HSF.

Også Erling Sørensen med en fortid på Frejas divisionshold flyttede til Hornbæk, men de to topspillere gjorde det ikke alene. Begge løb ind i skader, og det blev ikke til yderligere avancement for HSF, der flere gange siden 1970 har været såvel oppe i som ude af serie 2, men aldrig har været placeret højere.

Hornbæks fodboldhold, der vandt det jyske mesterskab: Fra venstre ses i bageste række: træneren Johs. Jørgensen, Niels Rasmussen, Finn Leth, Egon Schou, Bent Andersen, Finn Madsen, samt udvalgsformand Egon Sørensen og Johs. Eskildsen. I midten: Jørgen Fanninge, Chr. Brock, Lars Thomsen. Forrest: Ejer Christensen, Erling Mørup, Jens Olaf Rasmussen

HSF's første jyske mestre.

Hornbæks første landsholdsspiller

Januar 1969 - Hornbæk Sportsforenings bedste damehold spiller som nyoprykket i mesterrækken, og det går ikke godt. Efter 10 spillerunder har Hornbæk kun 6 points og ligger tredjesidst - i alvorlig nedrykningsfare.

Træner Lars Thomsen tager konsekvensen af de dårlige resultater og lader tre ynglingespillere - Lisbeth Klok, Alice Bach Sørensen og Merethe Nielsen - debutere den 5. januar på hjemmebane mod Holstebro. Det gav succes og sejr på 9-8. Egentlig skulle en fjerde ynglingespiller have været med, nemlig Marianne Jørgensen. Men søndag den 5. januar 1969 måtte hun sige nej til debut på HSF's førstehold, fordi hun var udtaget til samme dag at spille på det udvalgte jyske ynglingeunionshold.

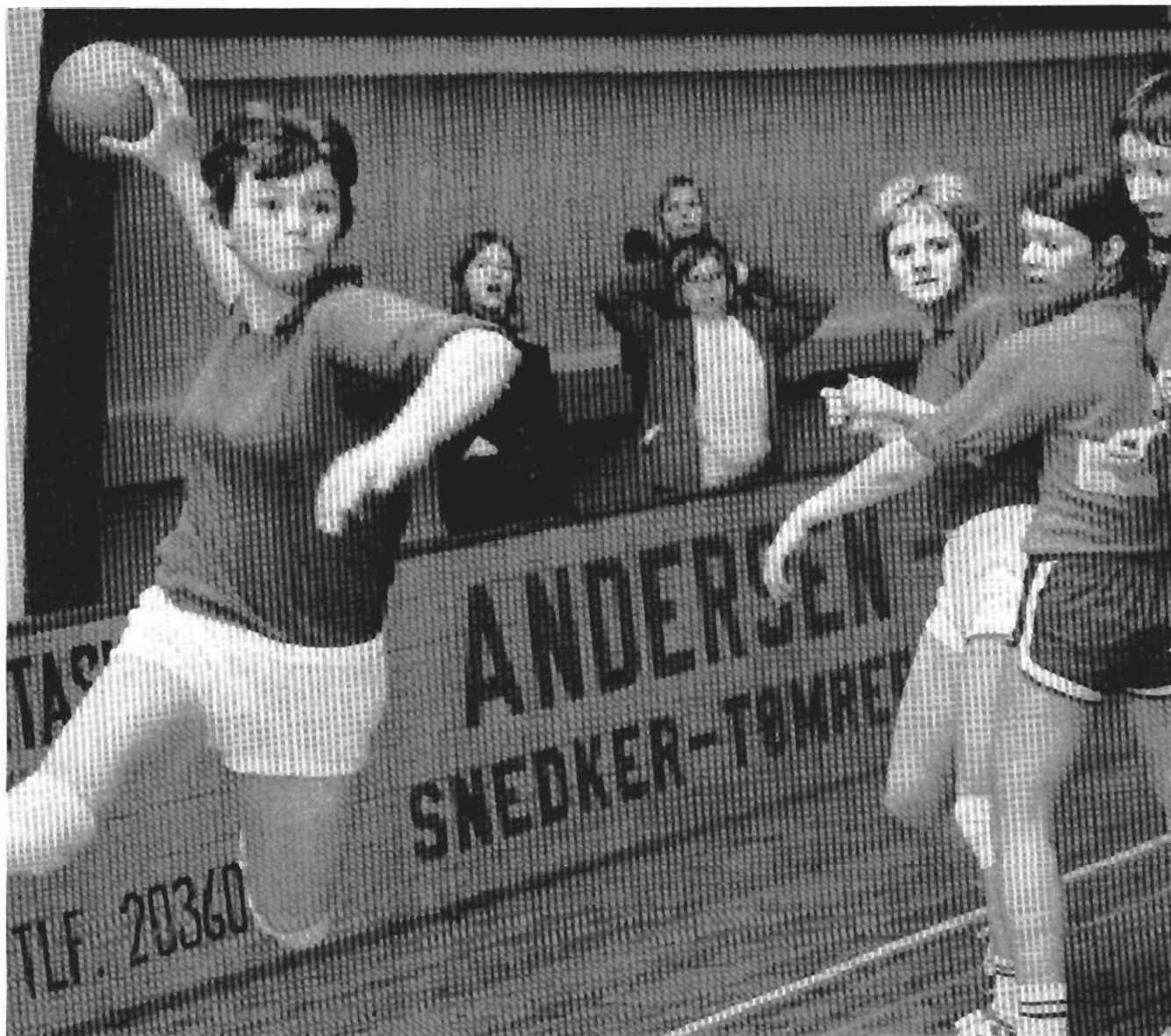
Ugen efter kom Marianne Jørgensen så med på seniorholdet, selv om hun kun er 16 år. Hun scorer tre mål, men Hornbæk taber. I hendes anden kamp scorer Marianne Jørgensen fem mål, men Hornbæk taber igen og er nu næstsidst. Men så begynder det lige så stille at gå fremad for de fire nye, unge spillere - og ikke mindst for Marianne Jørgensen, der gør veteranen Grethe Vestergaard rangen stridig som holdets topskytte.

Den 16-årige er topscorer i snart hver kamp, og

hendes indsats gør indtryk: søndag den 10. marts om aftenen kommer meddelelsen om, at Marianne Jørgensen er udtaget til Danmarks dameynglingelandshold, og dermed bliver hun den første landsholdsspiller i HSF's historie.

Og det hører med, at hun fortsætter med at gå i spidsen på klubholdet, der klarer krisen - avancerer fra næstsidstepladsen og nedrykningsfare til en ærefuld sjetteplads i damemesterrækkens nordkreds. Hun er også med på HSF's dameynglingehold, der samme år vinder det jyske mesterskab. Senere skifter Marianne Jørgensen til Randers Freja, hvor hun også dyrkede atletik på landsholdsplan.

Siden Marianne Jørgensen debut har haft flere spillere på ynglinge- og ungdomslandshold, ligesom klubben både før og efter har leveret flere spillere til forskellige unionshold. Størst succes hos en enkelt HSF'er kan imidlertid noteres netop i disse år, hvor Janne Kolling som europamester og anfører for det danske landshold er på sin karrieres højdepunkt. Janne Kolling fik sin håndboldopdragelse i Hornbæk Sportsforening, og hun er i dag et forbillede for hele den danske håndboldungdom. Som spiller i Viborg ses hun heldigvis stadigvæk i lokalområdet og bevarer på den måde sin tilknytning til HSF.

Marianne Jørgensen i gennembrud. Ulla Christensen screener af.

Tretten år med støtteforening

„Foreningens formål er at skabe kontakt mellem børnene og de unges forældre til gavn for alle parter, samt at være initiativtagere til arrangementer af en hvilken som helst art, der kan være til gavn for foreningen og HSF. I økonomisk henseende har foreningen til formål at støtte HSF med direkte økonomisk tilskud eller på anden måde bidrage til nytte for idrætsungdommen i Hornbæk Sportsforening, efter bestyrelsens skøn“.

Sådan lød formålsparagraffen for Hornbæk Sportsforenings Venner - en forening, der i 13 år fra 1977 til 1990 fungerede som støtteforening for HSF. Det var medlemmer som Ole Bang, Ole Jensen og Peder Krog, der tog initiativet til en stiftende generalforsamling - vel vidende, at der var folk, som gerne ville påtage sig arbejdet. HSF's Venner blev stiftet den 25. april 1977, efter at der forinden var lavet et stykke forudgående arbejde bl.a. af Niels Vestergaard og Niels Rasmussen, som resulterede i, at HSF's Venner kunne etablere sig med en startformue på 8.000 kr.

Niels Rasmussen valgtes som den første formand. Jytte Schütte blev kasserer, og den første bestyrelse

bestod desuden af Finn Andersen, J.E. Frandsen, Ulla og Hans Hammer, Per Amby, Henning Sørensen og Gunnar Mariussen. Kontingentet blev sat til 10 kr. om året, og de første arrangementer var et loppemarked i maj 1977 og en gedefodboldturnering afviklet i den sidste uge inden sommerferien. De første donationer fra „vennerne“ til HSF består i, at HSF's Venner betaler for tre hold startpenge ved sommerens World Cup-turnering. Seks håndboldtrænere får ialt 2.200 kr. i kursustilskud, og senere kommer to fodboldtrænere på kursus for 1.300 kr.

Sådan bliver det ved med tombola, lodseddelsalg, andespil, juletræsfest og meget andet - pengene strømmer ind, og tilskuddene til HSF's aktiviteter er store. Selv rensning af gardiner i klubhuset bliver betalt af HSF's Venner.

I 1979 kniber det med økonomien i hovedforeningen. Randers kommune har lavet nye tilskudsregler, og gode råd er dyre. HSF's Venner bliver bedt om hjælp, og her besluttes det, at næste år skal der laves en festuge i Hornbæk, hvor vennerne og sportsforeningen arbejder sammen. Formålet er at samle de nødvendige penge til sportslige aktiviteter, men

for at lukke de aktuelle huller får hovedforeningen et kontant tilskud på 3.500 kr. her og nu.

Beslutningen om at lave festuge bliver taget i juli. Den 22. november er det foreløbige program klar, og vennerne har for alvor gang i aktiviteterne: bankospil i både Hornbæk og i Randers, julelotterispil, amerikansk lotteri og julefest for børnene med Gunner Mariussen som julemand. Hans Hammer fik til opgave at skaffe juletræet som straf for, at han tillod sig at komme 27 minutter for sent til bestyrelsesmødet, der - som det står i protokollen - sluttede „i god ro og orden kl. 21.17“!

HSF's Venner griber om sig med PR-udvalg, gade-turneringsudvalg, teknisk udvalg, festudvalg, serveringsudvalg og gøglerudvalg - og med stadig flere mennesker involveret i arbejdet med at bakke op om HSF. 14.145 kr. i tilskud bliver det til i sæsonen 1979-80.

Den første festuge løber af stablen og giver et overskud på ca.

28.000 kr. Festugerne fortsætter med forskellige overskud - 22.000 ét år, 9.000 kr. ét andet - men alligevel knirker det en lille smule allerede i 1982. Set i bakspejlet kan man konstatere en meget stor arbejdsindsats koncentreret på rimelig få hænder. HSF's Venner råber på „hjælp“ og indbyder 300 forældre til at møde op til den årlige generalforsamling - uden at der dog kommer én eneste af de indbudte. Tre bestyrelsesmedlemmer ønsker ikke genvalg, men en bestyrelse kommer dog på plads med Birthe Andersen som ny formand - og arbejdet fortsætter.

Den 4. maj 1983 er der pludselig problemer. Stakels Hans Hammer hænges igen ud i protokollen, fordi han kommer for sent, men værre er det, at politimesteren ikke vil give spiritusbevilling til fest-

ugen, fordi nye regler siger, at der ikke må udsænkes spiritus i telte - kun i haller. Birthe Andersen „går i krig“ med politimesteren, og ved næste bestyrelsesmøde den 25. maj er bevillingen på plads. Overskuddet bliver på 15.673 kr. - ikke mindst takket være spiritussalget.

Samme år fostres en ny idé, nemlig revyafstner - en idé, som dog ikke vinder gehør i første omgang, men først er på programmet i 1988. Og så hører det med til historien, at allerede i 1948 stod HSF's medlemmerne bag en cabaret i Hornbæk-kroen - det var en succes, og der var alt udsolgt på forhånd, som avisannoncerne meddelte det. Men - her i 89'erne måtte revyen altså vente en omgang. Til gengæld får vennerne med god hjælp fra Niels Ove Jensen i Randers Sport etableret sin skilift, og det kan ses på referaterne fra bestyrelsesmøderne, at snakken går om udvidelse af klubhuset og om opførelsen af idrætshallen, der kommer i 1986.

Flemming Lang bliver den tredje formand for HSF's Venner, og han efterfølges i 1985 af Henry Andersen - der i 1986 må konstatere, at overskuddet på festugen er nede på godt 6.000 kr., men til gengæld er der penge i juleaktiviteterne, som man nu søger at flytte til Hornbæk-hallen. Vennerne starter den julematiné, som nu er overtaget af håndboldafdelingen. Første års overskud er på ca. 13.000 kr.

Ved generalforsamlingen i 1987 må formand Henry Andersen aflevere et par bitre bemærkninger om samarbejdet med sportsforeningen, som har valgt at lave sin egen fest i klubhuset samme lørdag, som HSF's Venner afsluttede sin festuge i teltet. Opbakningen er heller ikke stor: vennerne er stort set kun en hårdtarbejdende bestyrelse. Der er ingen medlemmer.

Cabaret I HSF

Stadig kommer der dog nye initiativer: revyen bliver en selvstændig aktivitet, og Frank Frandsen står også bag en modeopvisning i hallen. Avisindsamling gav penge i kassen, og i 1988 var kassebeholdningen vokset til 49.075 kr. - og 2 øre! Men - i 1989 noteres det, at overskuddet på festugen blev alt for lille i forhold til det arbejde, der bliver lagt i den. Og i 1990 er der underskud på knap 3.600 kr. Kassebeholdningen er nede på knap 20.000 kr., og opbakningen er fortsat lille - så lille, at det på generalforsam-

lingen den 20. oktober 1990 ikke lykkes at vælge en ny bestyrelse. Arbejdet står ganske enkelt ikke mål med udbyttet.

En ekstraordinær generalforsamling beslutter, at HSF's Venner skal fortsætte som hvilende forening. Foreningen eksisterer rent faktisk endnu. Kassebeholdningen eksisterer endnu. Hvis folkene og ideerne er der, så kan det gode arbejde med HSF's Venner igen blive en realitet. Hvad siger du?

HSF-Nyt - bindeled til lokalsamfundet

Klubbladet HSF-Nyt opstod i 1975, og selv om det i de første mange år kun blev omdelt til medlemmerne, så blev klubbladet fra starten et vigtigt bindeled til lokalsamfundet. For det var jo ikke kun medlemmerne, der læste det. Det gjorde husstanden også, og på den måde kunne Hornbæk Sportsforening så holde det meste af bydelen orienteret om, hvad der rørte sig indenfor foreningen.

Der blev omtalt store og små ting - resultater, placeringer og også anekdoter om spillere, trænere og ledere. Sjov og alvor blandet sammen, og HSF-Nyt blev læst - i hvert fald ifølge redaktionen, som på et tidspunkt skilte med, at „en rygter i HSF-Nyt er bedre end ti rygter ved pølsevognen“.

Det var ikke kun redaktionsmedlemmerne, der skrev og formidlede informationer via klubbladet. Spalterne stod åbne for ethvert medlem, og de blev brugt - f.eks. af Erling Thorsen, der efter tre år som ungdomsformand i håndboldafdelingen skrev følgende lille beretning om sine erfaringer:

„Den ideelle foreningsleder skal i hovedtræk være:
...veltalende som en minister.
...venlig som en stewardesse.

...betænksom som en nyforlovet.
...tavs som graven.
...diskret som et ægteskabsbureau.
...behændig som en glaspuster.
...dristig som en tyrefægter.

Adskillige mennesker i det danske rige (også HSF'ere) er i besiddelse af disse egenskaber og til lige mange flere, men kunsten er blot at benytte den RETTE fremgangsmåde ved den RIGTIGE lejlighed.“

Flere af Amtsavisens journalister har gennem årene været aktive i HSF, og det kom selvfølgelig HSF-Nyt til gode. Ellers var det gennem adskillige sæsoner den mangeårige spiller og træner Klaus Bøge, der tog slæbet. Det var ham, der i sin tid fik ideen til HSF-Nyt, og det var også ham, der i 1985 i forbindelse med klubbens 40 års jubilæum tog initiativ til, at klubbladet kunne blive husstandsomdelt i hele området.

Men udgangen af 1989 var det imidlertid slut med HSF-Nyt. Andre opgaver trak på redaktionsmedlemmerne, og umiddelbart var der ingen til at over-

tage arbejdet med klubbladet. Et forsøg på genoplivning blev gjort i 1991. HSF-Nyt udkom dengang i 2.500 eksemplarer i Hornbæk, Tånium og en stor del af vestbyen samt Helsted. Men - det blev kun til nogle

få udgivelser, og klubbladet fik aldrig det samme omfang og den samme succes som tidligere. Lige nu ligger det i dvale. Måske bliver der ad åre igen skabt grundlag for udgivelsen af HSF-Nyt.

HSE hsf NYTT

NR. 2

APRIL 1985

10. ÅRGANG

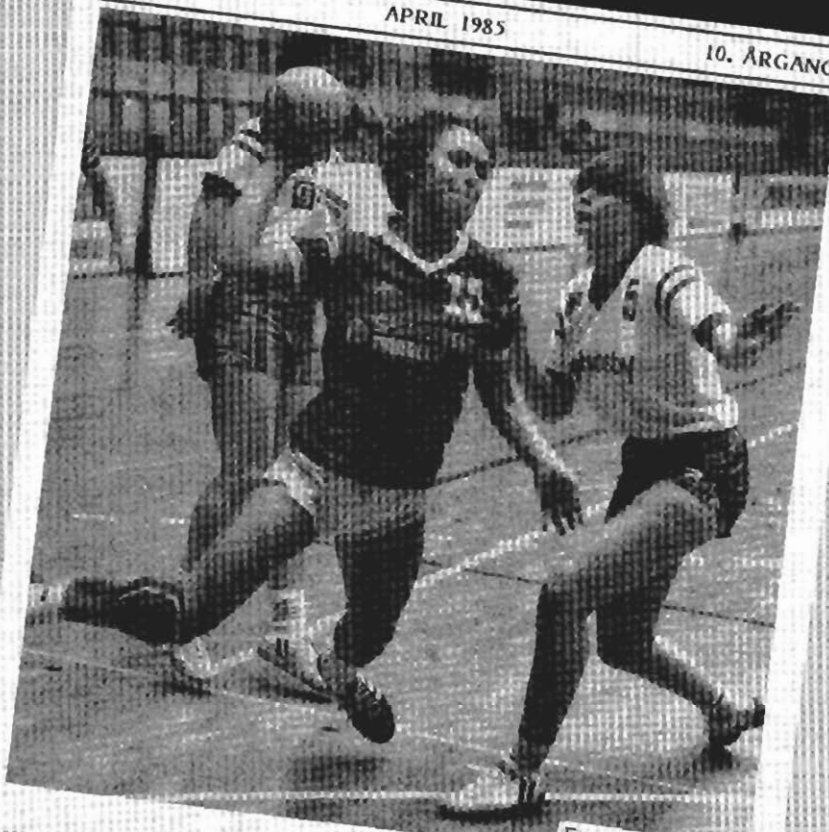

Foto: N. Reiter.

HSF's bestyrelse 1946-47 i Elgo Nilssons streg.

HSF's bestyrelse ved 25 års jubilæet i 1970.

Så er der banko - og hurra for det!

Det er ikke alle bankospillere i Bankohallen i Randers, der tænker på, at når de tilfredsstiller deres trang til spil, termokaffe og socialt samvær, så bidrager de også i væsentlig grad til økonomien i Hornbæk Sportsforening - og i de øvrige foreninger, der er medlem af Banko-alliancen.

Men sådan er det - samarbejdet omkring Bankohallen, de daglige spil og ikke mindst afdelingen med de „enarmede tyveknægte“ - spilleautomaterne - betyder penge i kassen til idrætsarbejdet i Randers, og det har Hornbæk Sportsforening gennem en årrække nydt glæde af.

Det er et stort hold af frivillige, der gør dette muligt. De frivillige HSF'ere har nydt godt af - som vi har det - gennem næsten hele Banko-alliancens levetid at have haft Hornbæk Sportsforenings ungdomsleder Poul „Joe“ Kristensen som formand. I HSF har han haft med bankospil at gøre siden 70'erne, og han var en af idémændene bag Banko-alliancen.

Hornbæk Sportsforening er også med i det nyligt etablerede samarbejdet om TV-bingo på lokal-TV-stationen 2R-TV, og med det initiativ understreges

den forudseenhed, som gennem mange år har præget HSF's lederstab på mange områder.

HSF har været involveret i mange ting. Det største enkeltarrangement fandt sted i 1977, hvor Ole Bang og Ole Jensen fik en „skør idé“: de ville lave en handels- og erhvervsudstilling i Randers-hallen for på den måde at være med til at markere Randers bys 675 års jubilæum som købstad.

Dario Campeotto, Bjørn og Okay samt Birte Kjær blev hyret til at stå for underholdning, og så gik de to gange Ole i gang med først at overbevise en masse andre frivillige HSF'ere og andre medhjælpere om, at ideen var god, og bagefter med at sælge ideen til byens erhvervs- og handelsliv.

For at gøre en lang historie kort, så lad det være slået fast: det lykkedes. „Randers i blomst“ blev en succes i en Randers-hal, der ikke kun blev fyldt op med udstillere, men også med publikum! En kæmpe-opgave blev løst, og der var ros og anerkendelse fra alle sider. Således skrev f.eks. formanden for SIKR, Jørn Primby, bl.a. følgende til HSF'erne i arbejdsudvalget:

„Kære venner. Det glæder mig, at I er nået så langt.

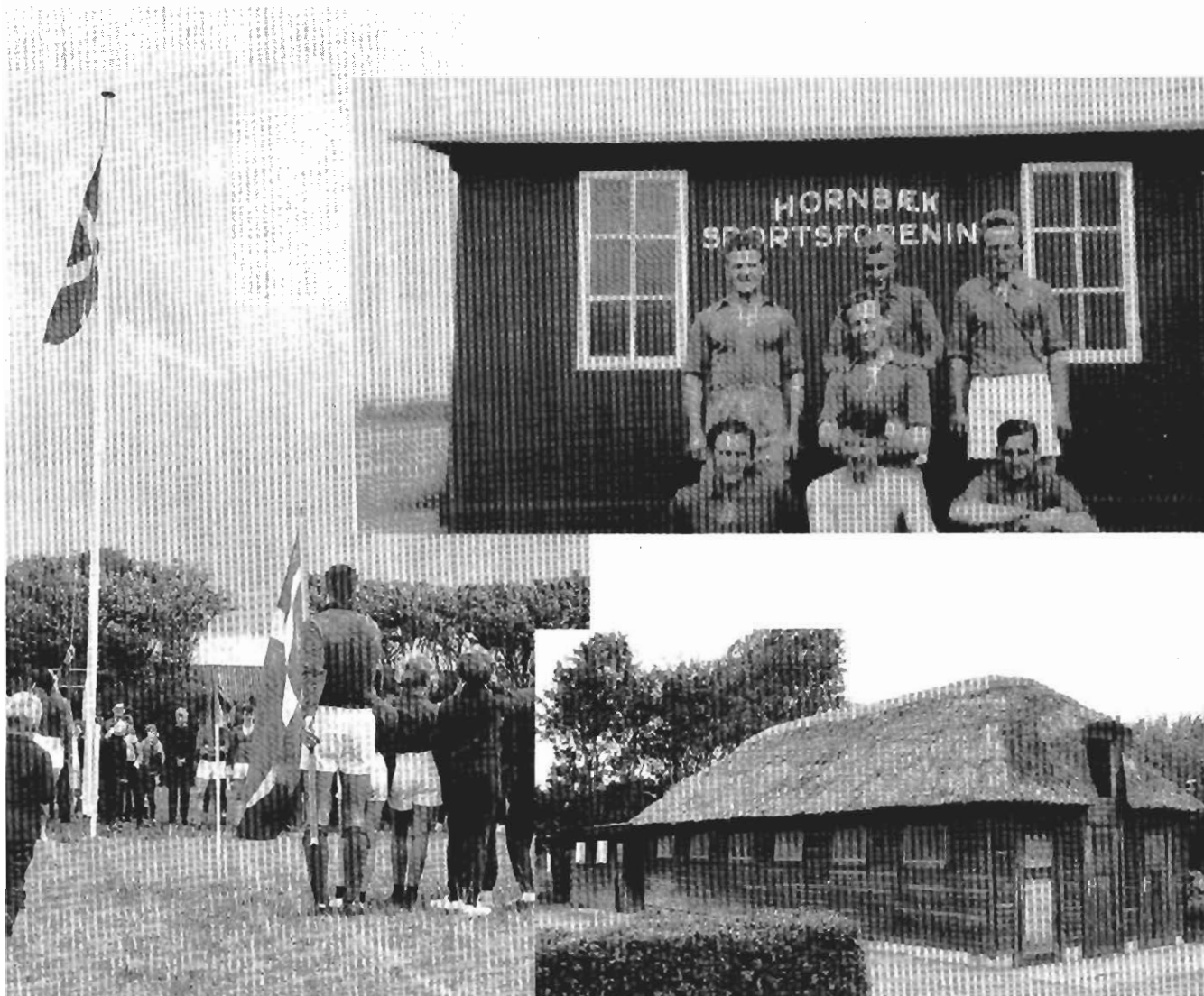
Jeg håber, at I ikke er slidt helt ned og ønsker jer en bragende succes.“

Forhåbentlig har vi ikke fostret den sidste idé i

HSF. En idrætsforening er et godt udgangspunkt for at være aktive også på andre områder, og formålet med det hele - at skabe bedre forhold for de unge i sporten - skal der meget til at overskygge.

HSF's bankohold anno 1992.

"Hønehuset" var HSF's første klubhus. Det blev flyttet med rundt på de forskellige spillesteder. Da den eksisterende sportsplads indviedes, fik HSF et nyt træklubhus, der fungerede frem til 1975, hvor det nuværende klubhus blev indviet.

HSF's Janne Kolding (th.) og Susanne Borup debuterede i 1985 sammen på ynglingelandsholdet. I dag er Janne Kolding Danmarks anfører, og Susanne Borup er 1. divisionsmålmand i Skovbakken.

Nogle af navnene i Hornbæk Sportsforening

Dette jubilæumsskrift har ikke haft til formål at fokusere nogle på enkeltpersoner, som gennem de 50 år har gjort en indsats for HSF. Heller ikke på de, der har gjort en ekstraordinær indsats. Der er nemlig mange - rigtig mange - af begge slags, men lad det være sagt, at det er tilfældet, hvilke af dem, der er dukket op i jubilæumsskriftets forskellige artikler.

Det havde været nemmest at holde sig til det gamle mundheld: „ingen nævnt, ingen glemt“. Men - sådan blev det ikke, for selvfølgelig dukker der navne, ansigter og personer op, når man forsøger at skildre baggrunden for HSF's udvikling gennem de første 50 år.

Der er mange, som Hornbæk Sportsforening ikke kunne have været foruden, men her skal vi blot nævne de personer, der i kortere eller længere periode har haft det betroede hverv at være hovedformænd i HSF - med det lønlige håb, at det er lykkedes at finde dem alle i de gamle protokoller, og at ingen er glemt i forbifarten.

Faktisk har det ikke altid været en nem sag at finde en formand. Bestyrelsesprotokollerne viser, at der flere gange har måttet indkaldes til ekstraordi-

nære generalforsamlinger, førend en ny formand har været på plads. Årsagerne til det har været mange - og forskellige, og de fremgår ikke altid af bestyrelsesprotokollerne. Men - i 1966 skulle der f.eks. vælges ny formand. Det var nu ikke dengang et problem, men der var andre årsager til, at man tyede til en ekstraordinær generalforsamling. Dette fremgår af protokollen:

„Generalforsamling den 24. november 1966. Mødet blev en fiasko. Ialt var der fremmødt 16 stemmeberettigede medlemmer. Derfor valgte bestyrelsen at suspendere generalforsamlingen og at indkalde til ekstraordinær generalforsamling mandag den 5. december 1966 på Hornbæk-kroen. Tidspunktet blev fastsat til kl. 20.00. Endvidere besluttede bestyrelsen at sende en skriftlig indbydelse til alle stemmeberettigede medlemmer for at ruske op i de sløve elementer i klubben. Annoncer sættes i de tre Randers-aviser“.

Opsangen hjalp - 60 medlemmerne mødte op til den ekstraordinære generalforsamling, og der blev også valgt en ny formand. Proceduren gentog sig iøvrigt i 1972, hvor generalforsamlingen blev udsat,

fordi der kun mødte 7 medlemmer.

I 1977 var den iøvrigt helt gal. Der var adskillige forslag til formandsposten, men alle sagde nej. resultat: ny generalforsamling, og flere nye nej'er, hvorefter ideen opstod, at man kunne nedlægge formandsposten og i stedet lade klubben styre af et forretningsudvalg. Det kunne imidlertid ikke umiddelbart vælges efter vedtægterne, og så blev sagen stillet i bero. HSF fik sig en ny formand senere, men tanken om forretningsudvalg blev ført videre og et sådant eksisterer den dag i dag og er grundlaget for den nuværende hovedbestyrelse, idet hovedgeneralforsamlingen kun vælger de tre forretningsudvalgsmedlemmer (hovedformand, kasserer og sekretær), mens de øvrige medlemmer er valgt af afdelingerne.

I dag er det ønsketænkning med 60 medlemmer til hovedafdelingens generalforsamling. Der kommer - desværre - oftest 7-8 medlemmer udover bestyrel-

sen og den trofaste dirigent Bent Lauritzen, så hvis den nuværende bestyrelse skulle bruge det samme antalsmæssige kriterie som i 1966, så ville udviklingen i HSF have været sat i stå for flere år siden.

Hovedbestyrelsen kan godt udtrykke skuffelse over det lave fremmøde, men glæder sig over, at opbakningen er større i de aktive afdelinger - samtidig med, at det må formodes, at flere ville møde op, hvis der er fremherskende utilfredshed med den måde, hovedafdelingen koordinerer foreningsarbejdet på.

Her er HSF's hovedformænd gennem de første 50 år:

Bent Jespersen, Ødum Nielsen, Elgo Nilsson, Kurt Larsen, Knud Ove Nielsen, Leo Rasmussen, Johs. Eskildsen, Terp Christensen, Niels Rasmussen, Enoch Pedersen, John Thorsen, Per Andie Nielsen, Ole Bang, Peter Nielsen, Leo Rasmussen (Junior), Poul Sunesen, Poul Wrang og Tom Klitgaard.

**VI ØNSKER
RIGTIG HJERTELG
TILLYKKE MED DE 50 ÅR**

VENLIG HILSEN

Ikke så ringe